

"Головна політична проблема людського суспільства - це проблема інструменту влади".

У наші дні народи і суспільства постійно стикаються з цією проблемою, наражаючись на ризик і страждаючи від тих важких наслідків, до яких вона призводить. До цих пір не вдалося знайти остаточного демократичного розв'язання цієї проблеми. Ось варіант остаточного теоретичного вирішення проблеми інструменту влади.

Всі існуючі нині в світі політичні системи є породженням боротьби за владу між інструментами правління - будь то мирна або збройна боротьба класів, кланів, партій або просто окремих осіб. Переможцем у ній завжди виходить інструмент правління - окрема особа, група людей, партія, клас, переможеним ж завжди виявляється народ, ось така справжня демократія.

Політична боротьба, в результаті якої перемагає, наприклад, кандидат, який набрав 51% голосів виборців, призводить до встановлення диктаторського знаряддя правління, одягненого в фальшиву тогу демократії, оскільки 49% виборців опиняються під владою інструменту правління, за яке вони не голосували, а яке було їм нав'язане, а це і є диктатура. Політична боротьба такого роду нерідко закінчується перемогою того інструменту правління, яке представляє меншість, що відбувається в тому випадку, коли голоси розподіляються між групою кандидатів, причому один з них отримує голосів більше, ніж кожен інший, окремо взятий. Якщо ж підсумувати голоси, подані за інших кандидатів, то виявиться, що вони складають переважну більшість, проте вважається, що переміг перший кандидат і переміг, до того ж, законним демократичним шляхом! А на ділі - у наявності диктатура у фальшивому обличчі демократії. Ось-такі справжні обличчя існуючих в сьогоднішньому світі політичних режимів. Чи не ясно, що всі вони фальсифікують справжню демократію і є диктаторськими режимами в основному олігархії або мафії.

ПАРЛАМЕНТ

Парламенти становлять основу існуючої традиційної сучасної демократії, але представництво народу в парламентах є обманом, а парламентаризм - це хибне вирішення проблеми демократії.

Основне призначення парламенту - виступати від імені народу, що саме по собі недемократично, оскільки демократія означає владу самого народу, а не владу тих, хто виступає від його імені. **Сам факт існування парламенту означає владу без народу. Справжня демократія можлива лише за участі самого народу, а не його представників.**

Парламенти стали узаконеним бар'єром, що заважає народу здійснювати свою владу, відсторонили маси від участі в політиці і монополізували їхню владу. Народу

залишено чисто зовнішній, фальсифікований, прояв демократії - право на стояння в довгих чергах до урн на виборчих дільницях.

Щоб виявити справжню сутність парламенту, необхідно звернутися до його витоків. Парламент обирається або всім населенням у виборчих округах, або партією чи коаліцією партій, або призначається. Всі ці методи не можуть вважатися демократичними, бо розподіл населення по виборчих округах означає, що один депутат представляє тисячі, сотні тисяч і навіть мільйони людей, в залежності від кількості виборців. **Це означає, що депутат абсолютно не пов'язаний з виборцями ніякими тісними організаційними зв'язками, оскільки він, як і всі інші депутати, вважається представником усього народу. Така вимога панівної традиційної демократії. У силу цього, маси повністю відірвані від депутата, а депутат, ледве отримавши голоси виборців, остаточно відривається від мас. Він монополізує владу мас і право вирішувати за них їхні справи.**

Таким чином, ми бачимо, що традиційна демократія, панівна в сучасному світі, забезпечує члену парламенту недоторканість і оточує його ореолом святості, відмовляючи в тому ж самому простим людям. **Це означає, що парламенти стали засобом узурпації і присвоєння влади народу і, отже, народи мають право шляхом народної революції боротися в ім'я того, щоб зруйнувати іменовані парламентами знаряддя монополізації демократії та нехтування суверенною волі мас, і проголосити на весь голос новий принцип - НІЯКОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ВІД ІМЕНІ НАРОДУ!**

Якщо парламент сформований партією, яка перемогла на виборах, то він є не народним парламентом, а парламентом партійним і представляє цю партію, а не народ. Виконавчі органи влади, призначені таким парламентом, представляють владу партії, що перемогла, а не владу народу.

Те ж саме відноситься і до парламенту, в якому кожна партія отримує певну кількість місць. Зайняли ці місця депутати які є представниками своїх партій, а не представниками народу. Органи влади, утворені коаліцією партій, представляють владу коаліційних партій, а не владу народу.

Народ в умовах таких режимів стає жертвою міжусобної боротьби. Використовуючи народ у боротьбі за владу конкуруючі політичні сили обманюють і експлуатують його, щоб дістати його голос. Тим часом люди, подібно вервиці, покірливо пересуваються в довгих чергах, щоб кинути у виборчі урни свої бюлетені, - точно так, як вони кидають клапті паперу в урни для сміття. Така є традиційна демократія, панівна в нинішньому світі, будь то однопартійні, двопартійні або багатопартійні системи, або системи, які взагалі не мають партій. Звідси ясно, що парламентське представництво - ОБМАН. Що ж стосується парламентів, які формуються шляхом призначення депутатів або за правом спадкування депутатських місць, то вони взагалі не підпадають ні під одну з форм демократії. **Далі, оскільки система виборних парламентів базується на агітації заради отримання голосів, вона є Демагогічною системою в повному сенсі цього слова, бо голоси можна купувати і підтасовувати. Адже бідні не можуть скласти конкуренції в передвиборних кампаніях, тому багаті, тільки багаті, беруть гору.**

Теорія представницького правління була висунута філософами, мислителями і літераторами в ту пору, коли королі, султани й завойовники керували народами, як безсловесною худобою. Межею бажань народів у ті часи було мати своїх представників, які говорили б від їх імені з такого роду правителями. Але навіть у цьому бажанні їм відмовляли, і народи пройшли довгий і болісний шлях боротьби, перш ніж здійснити свою

мету.

Але сьогодні, у вік республік, коли настає епоха мас, демократія, представлена жменькою депутатів, які виступають від імені широких мас, стала абсурдом. Це - застаріла теорія і відживша себе практика. **Влада повинна повністю належати народу. Найжорстокіші диктатури, які будь-коли знав світ, існували за умов парламентських режимів.**

(далі буде...)